

ligger naturligvis paa en Burdering af Handlingens Karakter, og det er jo tydeligt, at den Handling, i en Klage, indgives til en offentlig Forsamling, Ministeriet eller Dyrigheden, at fremstaa aabenbart falske Klager over en Mand, er høist forskjellig fra alle fornærme ham enten mundtlig eller skriftlig, eller hvorledes det nu sker. Det er to meget forskellige Handlinger; de ere forskjellige fra det Første i den Maade, hvorpaa de komme til at træde frem. I det ene Tilfælde fremtræder Handlingen under, aldeles private Forhold, og i det andet Tilfælde fremtræder den paa en saadan Maade, at man jo gjennem en Klage søger at faae Bedkommende dragen til Ansvar, og det har en ganske anden Karakter, baade af Bederhæftighed og Betydning; men dernæst er der den store Forskjel, at man bliver dømt for en Uærefornærmelse, naar man blot ikke kan bevise Sandheden af det, man har sagt om en Mand, men efter denne Paragraf, der handler om aabenbart falske Klagemaal, fordres det ikke blot, at det skal være bevist mod En, at de paaberaaede Fakta ere usande, men det fordres endog, at det skal være bevist mod En, at man selv har været sig bevidst, at de være usande. Det skal være bevist, at det var aabenbart falske Klagemaal, at Klagen gik ud paa Noget, hvis Usandhed var bevist, og da den Paagældende selv bevidst. Det er dette, som er blevet antaget ved Højesteretsdommen, at være Tilfældet (Sahl. S. 107.). Det glæder mig, at det ærede Medlem for Sørs Amts 1ste Valgkreds har indset Betydningen deraf, thi det er uretligt det, som Begret ligger paa, og det er det, jeg vil bede ærede Medlemmer lægge Mærke til. De to nævnte Handlinger ere altsaa i højeste Grad forskellige, og derfor kan Alt det, som den afdøde ansatte Statsretslærer har sagt om Uærefornærmelser, slet ikke komme i Betragtning i denne Sag. Det ærede Medlem, der nu er Drdsfører, bemærkede endvidere, at naar man her traf en Afgjørelse af denne Sag, saa havde man ved, som han sagde, en inappellabel Dom frafjendt den Paagældende hans Valgret. Det er Noget, der for mig egentlig ikke vilde have noget saa forfærdelig Afstræffende ved sig; men i Dyrigt er denne Sætning fuldkommen urigtig, thi det er jo en ganske klar, at den Dom, vi her affige, skjøndt den er inappellabel med Hensyn til det Spørgsmaal, der her ligger for, med Hensyn til Spørgsmaalet om Godkendelsen af nærværende Valg, jo dog er aldeles uden Betydning, naar en Sag om hans Valgret kom for ved Domstolene; da vilde de aldeles ikke betragte denne Afgjørelse som en inappellabel Dom. Ja, naar jeg brugte det Udtryk uden Betydning, saa mener jeg, at den er uden bindende Betydning, idet en Domstol ikke kunde argumentere saaledes, at den sagde: da den Paagældende af Folkethinget er bleven erklæret respektive berigtet eller uberigtet og derfor er respektive frafjendt eller tilfjendt Valgbarhed,

saar det en Selvfølge, at vi ligeledes frafjende eller tilfjende ham Valgret. Saaledes kan ingen Domstol sige; nei, Domstolene skulle bedømme Sagen ganske efter deres egen Opfattelse af Lovens og have ikke at rette sig efter den Fortolkning, som Folkethinget har givet. Det er Intet til Hinder for, at, om end Folkethinget her ved nu at forfaste Valgret frafjender den Paagældende Valgbarhed, saa kunne Domstolene lige godt tilfjende ham Valgret. Sætningen er altsaa urigtig, men i Dyrigt er det for saavidt ligegyldigt, om det ikke var saa, som jeg nuaa hævde, at det, som her ligger for, nemlig Bedømmelsen af, hvorvidt en Handling af denne Beskaffenhed er af den Natur, at den vanderer den Paagældende i den offentlige Mening, at den betager ham Karakteren af Uberigtethed, naturligvis kan opfattes med noget forskellige Nuancer efter Beskaffenheden af det, der er Tale om. Det er jo sikkert nok, at der i og for sig Intet var til Hinder for, at man, hvor der var Tale om Udøvelsen af en almindelig Funktion, saafom at være Børge eller at udøve Valgret, i og for sig kunde lægge Maalestokken mindre skævt, end hvor der, som her, er Tale om at udøve et Hverv som Folkerepræsentant. Det ærede Medlem, som er Drdsfører, bemærkede endelig til Slutning, at, saavidt der var nogen Staa ved, at han blev Folkerepræsentant, saa paahvilede Stammen Odense Amts 4de Valgkreds, som havde valgt ham, men ikke Folkethinget, som havde godkendt hans Valg. Jeg maa sige, at jeg ikke fortaar denne Løstegang, thi det forekommer mig, at, dersom den Bedkommende virkelig er valgbar, nuvel, saa har jo Odense Amts 4de Valgkreds gjerne kunnet vælge ham; men har hans Færd derimod været af den Beskaffenhed, at han derved udeluktes fra Valgbarhed, saa vil det aldeles ikke være Odense Amts 4de Valgkreds, men derimod Folkethinget, der maa bære Skylden. Jeg tror saaledes ikke, at de Bemærkninger, som den ærede Drdsfører nu har fremsat, i mindste Maade ere egnede til at sværte det Indtryk, man maatte have af Sagen. Jeg skal derfor blot til Slutning sige et Par Ord med Hensyn til Afstemningen, idet nemlig flere Medlemmer, der staa paa det samme Standpunkt, som jeg med Hensyn til Opfattelsen af Sagens Stilling, og hvad der er påseret den 20de December forrige Aar her i Thinget, have spurgt mig, om jeg mente, at man kunde deltage i Afstemningen, og om jeg selv vilde deltage i den. Jeg skal sige, at vel er jeg ganske vist af den Mening, at den Afstemning, der vil foregaa her i Dag, ikke er lovlig, Noget, jeg ikke har lagt Dølgemaal paa, det har jeg skrevet i Betænkningen; og det fastholder jeg; men da det jo viser sig, at den ærede Formand, som det især kommer an paa, har en anden Mening, og da vi altsaa ikke kunne forhindre, at denne Afstemning overhovedet kommer til at finde Sted, saa vilde jeg jo ganske modvixte det Resultat, som jeg baade